

1753 1ste Beh. af Lovf. om Tilveiebr. af en Dampfærgesforb. Fredericia—Strøb m. m. 1754

den. Men saaledes er det jo slet ikke; jeg er personlig adskillige Gange gaaet med Dampfærge over Vand, og da gik det saa let og hurtigt som med et andet Dampskib. (En Stemme: Hvor?) Paa Elben! Ja, jeg taler naturligvis kun om, hvor hurtigt det i og for sig kan gaae, og jeg er ikke kyn- dig nok til at sige, om en Dampfærge kan gaae ligesaa hurtigt som et Dampskib. Jeg troer dog ikke, at der er nogen betydelig Forskjel derpaa, og det Samme maa Re- gjerings. Technikere mene, idet den høitærede Indenrigsminister jo anlog den Tid, der vil medgaae til at faae Bognene paa Dampfær- gen, Overfarten besorger og Bognene af igjen, meget ringe, jeg troer kun til 10 Minuter som en rigelig Tid. Jeg tillægger altsaa heller ikke denne Indvending nogen Betydning. Den tredie Classe af Indvendinger, jeg har hørt, grundede sig paa Hensynet til en lille Commune, som nogle Medlemmer have meent, at man vilde komme til at gaae for nær, og man mindede i den Anledning om, at der overhovedet lod Klager fra de mindre Kjøb- stadscommuner. Ja, det er ganske vist, der lyder Klager, og det er ligesaa vist, at der maa tages tilbørligt Hensyn til disse Klager, men det gjøres der sikkert ogsaa, idet vedkom- nende Minister jo har foreslaaet Nedsættelsen af en Commission, som skal undersøge dem. Disse Klager maae imidlertid rigtignok være af en anden Slags end den, der her frem- føres af den Grund, at man bygger en Damp- færge til Farten over Ellebelt eller faaer en Dampskibsbro ved Storebelt. Ved en Sag af den Betydning for Draafilen i hele Landet, som det er, at man faaer en Forbin- delse mellem de to høiest liggende Dele af Riget, de to største Provinde, Sjælland og Sjælland, over den tredie største, nemlig Fyen, kan det virkelig ikke gaae an, at man kommer og fortæller, at der er en lille By, som troer, at den vil miste nogle Indtægter derved. Dette kan man virkelig ikke tage Hensyn til ved en

Sag som denne. I Henshold til, hvad jeg her har anført, er jeg af den Overbeviisning, at de mod en Dampfærge anførte Grunde ikke betyde synderligt, medens de Goder, der kunne opnaaes derved, stille sig for mig som saa store, at jeg skal tillade mig at tilraade det høie Thing at slutte sig til Forslaget, som det foreligger.

C. B. Nyholm: Idet jeg talfer de forskjellige ærede Medlemmer, som have havt Ordet her i Salen, og som meer eller mindre have støttet den Betragtning, som jeg igaar tillod mig at gjøre gjældende til Gunst for Nyborg, skal jeg tillade mig overfor den høitærede Indenrigsminister, som igaar meente, at jeg noget havde overdrevet de Fare, som dette Foretagende vil udsætte Havneanlægget i Ny- borg for, bemærke, at Forholdet, hvad denne By angaaer, er dette, at det er en lille By, som selv kun er i Besiddelse af et lille Antal Skibe, og som i Aarets Løb kun anløbes af forholdsvis saa Skibe, hvor- imod den netop har sin væsentligste Indtægt af Postdampskibene. Det er den daglig til- bagevendende Dampskibsfart og de dermed for- bundne Afgifter, som væsentlig bidrage til at holde Havnevæsenet i Nyborg oppe, og det er netop af Hensyn til denne Dampskibsfart, at man i de senere Aar har anvendt de betyde- lige Omkostninger, som jeg igaar tillod mig at nævne. De Broanlæg, der ere isforværet, vilde nemlig have været rigelig tilstrækkelige til den blotte private Skibsfart, men det var netop af Hensyn til Postdampskibene, at man indlød sig paa disse store og bekostelige Foretagender. Man var efter min Opfattelse fuldkommen be- rettiget til at stole paa, at denne Dampskibs- forbindelse ikke vilde blive saa kortvarig, som det nu synes, men at der ialfald vilde hengaae en længere Aarække, inden der vilde skee nogen Forandring i saa Henseende; man var beret- tiget dertil, siger jeg, netop fordi Rigsdagen i 1865 forkastede et Lovforslag, der gik ud paa